

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ - ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 09/01/17

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

**Θέμα: «Παραμένει εσαεί η ίδια αντίληψη από το φέουδο του Δημοσίου που
ταλαιπωρεί και δεν βοηθά τον πολίτη»**

Παρακαλούμε για την επαλήθευση ή τη διάψευσή σας και τον σχετικό σχολιασμό σας επί της πληροφορίας, περί του εν θέματι αναφερομένου. Το προηγούμενο αίτημα έθεσε ενώπιόν μας η κα Παπαράπη Θέκλα (ΑΔΤ 119958, δ/ση Πατησίων 314, ΤΚ.11141, τηλ.6906594462 ζητώντας να της μεταφέρουμε την σχετική αρμόδια τοποθέτηση της πολιτικής ηγεσίας, αφού έλαβε σχετική πληροφόρηση από το επισυναπτόμενο δημοσίευμα της εφημερίδας «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», της 25/12/2016

Ο αναφέρων βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Πρόεδρος του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος

ΑΓΝ

Σκληρή «μάχη» στο ληξιαρχείο

Της **ΙΩΑΝΝΑΣ ΦΩΤΙΑΔΗ**

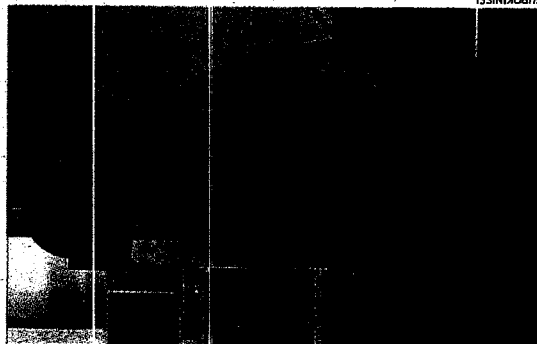
«**Αυτό** που κάνω δεν είναι νομικά σωστό, αλλά είναι ηθικά σωστό». Αυτά ήταν τα τελευταία λόγια ξέ-

πινος υπαλλήλου στο ληξιαρχείο, καθώς έδινε στην Ελληνογερμανίδα Χριστίνα Μ., με την οποία είχε περάσει το 8ωρο της Τετάρτης, το πολύπλοκο πιστοποιητικό. «Αν είχα λειτουργήσει ως Γερμανίδα, θα επέστρεφα αύριο άπραγη στο Μόναχο, γιατί θα είχα αποχωρήσει στην πρώτη άρνηση» ομολογεί στην «Κ» η 50χρονη Χριστίνα, που έχασε προ εξαιμίου την Ελληνίδα μητέρα της και έκτοτε έχει αποδυθεί σε έναν αγώνα να τακτοποιήσει τα κληρονομικά μεταξύ δύο χωρών και δύο διαφορετικών νομοθεσιών. Της τέλει υποχώρησης της υπαλλήλου, που ενέδωσε στην πίεση της Χριστίνας, είχαν προηγηθεί τρεις ημέρες σκληρών «διαπραγματεύσεων» με την ίδια, που πήρε άδεια από την εργασία της στη Γερμανία και μετέβη μαζί με τον αδελφό της στην Αθήνα. «Ολοι μάς προειδούσαν ότι στην Ελλάδα τα πράγματα θα ήταν δύσκολα, η συμβολαιογράφος μάς συμβού-

λεύσε να έχουμε δέκα σφραγισμένα αντίγραφα, γιατί κάθε υπαρκτή θα ήθελε και από ένα».

Στη Γερμανία, ταχυδρομικός, εντός λίγων εβδομάδων είχαν λάβει το κληρονομητήριο. Φτάνοντας στο κλεινόν άστυ, έχοντας τη γερμανική ληξιαρχική πράξη θανάτου μεταφρασμένη και πιστοποιημένη, όπως και τα δικά τους πιστοποιητικά γέννησης, ήρθαν αντιμέτωποι με μια απόκοψη αλήθεια: για το ελληνικό Δημόσιο τα δύο αδέλφια ήταν «ανύπαρκτα». «Στο δημαρχείο, η μητέρα μου είχε δηλώσει κάποτε τον γάμο της, όχι όμως τις γεννήσεις μας, ούτε βέβαια τον θάνατό της...». Είς μάτην τους έδειχναν τα γερμανικά πιστοποιητικά γέννησής τους. «Δεν είναι καινούργια» διατεινόταν οι Έλληνες. «Ενίωσα λες και ήμουν αυτοκίνητο, πώς είναι δυνατόν να έχω καινούργιο, αφού γεννήθηκα τη δεκατία του '60;». Οι δύο πλευρές είχαν «καθεί» στη μετάφραση: στη Γερμανία εκδίδεται άπαξ με ισόβια ισχύ το πιστοποιητικό γέννησής, στην Ελλάδα, όμως, έχει καθορισμένη χρονική ισχύ. «Την πρώτη μέρα η προϊστάμενη ήταν

Η περιπέτεια μιας Ελληνογερμανίδας για την τακτοποίηση κληρονομιάς και διακρατική «βενιέτα».

Η ΕΛΛΗΝΟΓΕΡΜΑΝΙΔΑ «πάλεψε» για τρεις μέρες με την ελληνική γραφειοκρατία και νίκησε.

κάθετη: δεν μας έδινε πιστοποιητικό «εγγυημένων συγγενών». Την επομένη, όμως, η προϊστάμενη βρίσκει τη Χριστίνα στην είσοδο του δημαρχείου, όπου είχε φτάσει προτού αυτό ανοίξει. «Λίγο το χαμόγελο, λίγο τα σπαστά μου ελληνικά, με λυπήθηκε». Στο μεταξύ, ο αδελφός της είχε «εξοστρακιστεί» εκτός υπηρεσίας. «Είχα διαπιστώσει ότι η παρουσία του ως άντρα λειτουργούσε ανασταλικά και ται είχα δώσει οδηγία να περιμένει έξω μέχρι να βγει λευκός καπνός από το κτίριο». Η συμβιβαστική λύση δόθηκε με την υπογραφή μιας υπεύθυνης δώλωσης των δύο παιδιών ότι ήταν πράγματι παιδιά της εκλιπούσας. «Μπορείτε να διαβάσετε το κείμενο της δήλωσης;» ρώτησε η υπάλληλος, που παρατηρούσε τη Χριστίνα να καταφεύγει συνεχώς στις σημειώσεις της σε... greeklish. «Οχι» είπε δειλά εκείνη, φοβούμενη ότι η όλη συμφωνία θα κατέρρεε. «Δεν περάζει, πολλοί υπάλληλοι χωρίς να γνωρίζουν τι» απάντησε καθυσχυστικά η υπεύθυνη. Την επομένη μέρα, γύρω στις 12, περιχαρής η Χριστίνα αποχαιρέτησε ονομαστικά πλέον

το προσωπικό και τον... θαμώνα του δημαρχείου, μια γάτα. «Εξελίχτην που η γάτα έχαιρε προνομιακής μεταχείρισης, αυτό δεν το έχω δει ποτέ στη Γερμανία». Στο ληξιαρχείο έπεσε θύμα μιας... διακρατικής «βενιέτας». «Αν ζούσατε στη Γαλλία ή στην Ιταλία, θα δεχόσασταν τη ληξιαρχική πράξη θανάτου χωρίς τη σφραγίδα της Χάγης, αλλά επειδή οι Γερμανοί συνδέλφοι το απαιτούν, το απαιτούμε και εμείς από εκείνους!». Αυτή ήταν η αρχική - πεισιωμένη - απάντηση του ανθρώπου πίσω από το γκισέ. «Εγκυκλοπαιδικά εκεί για τρεις μέρες, μέχρι που απηύδωσαν και μου έδωσαν ό,τι ζητούσα» επισημαίνει η Χριστίνα, που ξυπνούσε κάθε μέρα στις έξι και διακτινίζονταν μεταξύ των υπηρεσιών αξιοποίησης της σβελετάδας των Ελλήνων ταξιτζήδων. Μεταξύ άλλων, πέρασε από την εφορία για έκδοση ΑΦΜ και από το Ειρηνοδίκείο, όπου εκεί δέχθηκαν το... παλιό μου πιστοποιητικό γέννησής. Τη στιγμή που γράφονταν αυτές οι γραμμές, η Χριστίνα βρίσκεται στο Κτηματολόγιο. Της ευχόμαστε ολόψυχα καλή τύχη.

Ο ΚΑΙΡΟΣ

Σήμερα: † Αικατερίνης μεγαλομάρτυρος, Μερκούριου μεγαλομάρτυρος. Ανατολή: 7.16. Δύση: 17.08. Σελήνη: 26 ημερών.